ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Όλοι και όλες μαζί για τη Νίκη!

Όλγα Τσιλιμπάρη

Για μια ακόμη φορά στη χώρα μας, το εκπαιδευτικό κίνημα έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με κυβερνητικές πολιτικές λιτότητας και αυταρχισμού, με αιχμή, αυτή τη φορά, την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας και την ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Η **γενικότερη συγκυρία** σηματοδοτείται από τη λυσσαλέα κυβερνητική προσπάθεια για ανάταξη της κερδοφορίας του κεφαλαίου μέσω νέου κύματος ιδιωτικοποιήσεων(υποκεφάλαιο του περάσματος της δημόσιας παιδείας στον ιδιωτικό τομέα είναι και η αξιολόγηση), επιθετικής συρρίκνωσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, φορολογικών ελαφρύνσεων για τους μεγαλοκεφαλαιούχους. Η εμπέδωση των αντιλαϊκών αυτών επιλογών, εκτός από το προπαγανδιστικό σφυροκόπημα, απαιτεί τη χρήση του εκφοβισμού, της θεσμικής βίας(δικαστήρια) αλλά και της ωμής υλικής βίας(χημικά και αύρες).

Καθώς συζητάμε και σχεδιάζουμε τις προοπτικές και το προχώρημα του αγώνα μας, καλό είναι να έχουμε υπόψη μας και τα παρακάτω:

1. Με αιχμή την αξιολόγηση, επιχειρούμε να αναμετρηθούμε με το σύνολο μιας πολιτικής, η οποία τσακίζει κυριολεκτικά το δημόσιο σχολείο και τη συντριπτική πλειοψηφία των μελών της σχολικής κοινότητας(η πέμπτη φάλαγγα υποκύπτει πάντοτε «οικειοθελώς», έναντι προσδοκώμενων ανταλλαγμάτων).

2. Έχουμε να αναμετρηθούμε με τον πανταχού παρόντα και εντατικά καλλιεργούμενο **φόβο** και με την **τάση της υποταγής.** Αν, όμως, οι ντελιβεράδες – οδηγοί δικύκλου χάραξαν λαμπρά το δρόμο του αγώνα και της νίκης, δεν αξίζει, άραγε, να δοκιμαστούμε και εμείς;

3. Αν η συλλογική μας συνείδηση, βούληση και ετοιμότητα για σύγκρουση δεν είναι όσο ακμαίες θα θέλαμε, ιδού η ευκαιρία για το ανέβασμά τους στην πράξη. Ως γνωστόν, **στη βράση κολλάει το σίδερο, στο δρόμο γεννιούνται συνειδήσεις κι η λευτεριά είναι σχολειό.**

4. Αν, πολύ δικαιολογημένα, αμφισβητούμε την ειλικρίνεια και τη μαχητικότητα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, η λύση βρίσκεται στην **πρωτοβουλιακή οργάνωση από τα κάτω,** που τραβάει το κουπί και κάνει τα θαύματα. Όσοι/ες έχουμε βιώσει έστω και μια εμπειρία συλλογικής προσπάθειας και αγώνα στη ζωή μας, την έχουμε βαθιά χαραγμένη μέσα μας και μπορούμε να την ενεργοποιήσουμε για χάρη του συνόλου. Στο κάτω κάτω, η ζωντανή, πολύμορφη και αντιφατική ανθρώπινη δράση δίνει πάντα το νόημα σε διακηρύξεις, θεσμούς και δομές(και η απουσία της εγκαθιστά σιγή νεκροταφείου – μα όχι για πολύ...).

Παντού και πάντα, οι μάχες δεν κρίνονται από διαταγές και νόμους, αλλά από τον εκάστοτε συσχετισμό δυνάμεων. Εφόσον ήδη βρισκόμαστε στη σέντρα, ας δώσουμε τον καλύτερό μας εαυτό, για μία ακόμα φορά. Με αισιοδοξία και περίσκεψη, με λογισμό και μ΄ όνειρο. **Έχουμε όπλα διόλου ευκαταφρόνητα:** τα σωματεία, τους συλλόγους διδασκόντων και την κεφαλαιοποιημένη συλλογική μας πείρα από το πρόσφατο και απώτερο παρελθόν.

Συνάδελφοι/ισσες, πάμε γερά!

Κέρκυρα, 3-10-21

Όλγα Τσιλιμπάρη
Εκπαιδευτικός
Μέλος ΕΛΜΕ Κέρκυρας